

KOLAYI SEÇMEK PASİFİZME GÖTÜRÜR.

"İşi ehline vermek" diye bir halk deyişi vardır. Hani: "At binenin, illic kullananın" dendiği gibi. Bizde "Bilim ehline vermek" diyoruz. "Bilimin ehli olurmu? Besikten mezara kadar, herkese verilmelidir" diyor burjuva ideologları. Bizce bu öneri doğru değildir. Çünkü sınıfsal yaklaşımdan yoksundur. "Herkese verir talkımı, kendi yutar salkımı" örneği, bilim herkese verilmelidir derler, demesine, ama "hangi bilim" diye soracak olursanız? Kapitalizmin bir karış ötesine gitmezler. Bu demagojiyi de kendi sınıfsal egemenliklerinin sür-git devam etmesi için yaparlar.

Kapitalizm, burjuvazinin (büyük-küçük tümünün) resmi ideolojisidir. Sosyalizm ise işçi sınıfının resmi ideolojisidir.

Kapitalizm'de burjuvazinin ücretli kölesi durumunda bulunan işçi, sosyalizmde kendi işinin efendisi olacaktır. Sosyalizmi özümleyen işçi, yalnız kapitalizmin pisliklerini, soygun ve talanını öğrenmez. Aynı zamanda yaşamı kendisine zından etmek isteyen bu beladan kurtulmak için ekonomik, politik ve ideolojik mücadele yöntemlerini de öğrenir.

Evet her sınıfın bir bilimi vardır. Günümüz de bir sınıf olmaktan çok, bir ara tabaka konumunda bulunan küçük burjuvazinin bilimi de kapitalizmdir. Ancak kapitalizmden olumsuz yönde etkilenen bu ara sınıf, zaman zaman sosyalizmin etkisi altına girmektedir. Bu ara sınıf içinde aydınlar, konuları gereği sosyalizmi çabuk kavrar, öğrendiklerini de diğer unsurlara kolay anlatırlar. Kapitalist ülkelerin işçi sınıfı ise, her an burjuvazinin yoğun saldırısı altında olduğu için, kendi resmi bilimi olan sosyalizmi geç öğrenir, güç öğrenir. Ama öğrendiğinde de tam öğrenir.

İşçi sınıfı sosyalistleri içinde yaşadığımız bu faşist dönemde, örgütsel görevlerini yerine getirmeye büyük zorluklarla karşı karşıyadırlar. Koşullar ne denli zor olursa olsun, görev her zaman aynıdır. Sosyalizmi gerçek "ehli" olan işçilere anlatmak, onları sosyalist ideoloji ile donatmak ve örgütlemek. Tüm bu çalışmaların amacı İKTİDAR'a yöneliktir. Yani sosyalizmi kurmak içindir.

Günümüzde bu görev yerine getirilirken, işçi sınıfı sosyalistleri (Aktivistler) daha çok küçük burjuva aydınlara yöneliyorlar. Manki sosyalizmi küçük burjuva aydınlarla kuracaklar. İlişkiler ilk anlarda iyi gidiyor. Okumak, anlamak, anlatmak aydınlara belirgin özellikleridir. Hele sohbet, aydınla yapılan sohbetin tadına doyum olmaz. Aydın cesur olmamasına karşın, cesur görünmesini de sever. İşçi mi? anlamıyor. Geç öğreniyor. Güç öğreniyor... İşte aktivistler burada "Kolayı seçiyor". Ve mücadelesinin gerçek ehline değil, uzaktan ehli olacak olana yaklaşıyorlar. Tabii aydın ilişkisi uzun ömürlü olmuyor. Aydın "yan çiziyor" Aktivistin morali bozuluyor. Pasifizme düşüyor. Halbuki o aktivist tüm yaşamını atadığı mücadele uğruna daha başta iken yol arkadaşlarını seçmek zorunda değildir? Aydınların kaypaklığının sınıfsal karakterlerinin gereği olduğunu bilmezler mi? Evet aydınlara yaşantıları burjuvadır, çalışmaları burjuvadır. Düşünceleri burjuvadır. Özentileri burjuvadır. Kısa devrimci mücadelenin kahrılı uğrasına ve disiplinine uymak her baba yiğit aydının harcı değildir. Aydınlarla konuşma, tartışma, sohbet etme hoş olur ama, iş yapmak zordur! Sosyalizm için verilen mücadelede en yiğit, en tutarlı ve en devrimci sınıf, işçi sınıfıdır. "İşçi sınıfı sosyalistleri bir an olsun bu gerçeği göz ardı edemezler. Ederlerse "Kolayı seçerler". Sonunda da pasifizm kaçınılmaz olur. Hangi nedenle olursa olsun kolayı seçmenin riski pasifizm değil, yanlış kavrayıp, doğruya yönelmek olmalıdır. Bu da işçi sınıfını bilinçlendirip, örgütlemekten geçer.

Tüm anlatılanlardan küçük burjuva aydınlardan hiç bir şey olmaz sonucu çıkarılmamalıdır. Aydınların içinden de sosyalizmi özümlemiş, inançlı, yiğit devrimci insanlar çıkmıştır. Çıkacaktır da. Sorun bu unsurları arayıp bulmakta yatmaktadır.

Ama en doğru olanı "bilimi ehline vermektir" Yani pasifizme düşmeden, bıkmadan, usanmadan, yılmadan işçilere yönelmektir. Aksi: Kolayı seçmektir. Bu da pasifizme götürür.

TRASZON!